

ACC. N:R M. 9611:1-5.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: *Skåne* Upptecknat av: *Herman Nilsson*
Härad: *V. Göinge* Adress: *Stattens bot 231, Håsoleholm*
Socken: *Stoby* Berättat av:
Uppteckningsår: *1945.* Född år *1877* i *Skårkinds förs.*

Meddelanden, majitåg och lövning. s. 1-5.

L. W. F. 46.

ACC. N:R M. 9611:1.

Landskap: Skåne

Upptecknat av: Herman Nilsson

Härad: Västra Göttinge

Adress: Stallen a box 231, Hälsöholm

Socken: Stoby.

Berättat av:

Uppteckningsår: 1945

Född år 1877 i Skärkinds församling

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Luf 46 Lund.

LUF. 46

1. I min barndom och senare var bruket att tända majstäng
- 2) Ännu för en halv mansålder sedan hörde man äldre stigna människor tala om "S. P. Hans fest", vilket visar att den gamla danska benämningen på midsommarsfesten ända in i senare tiden levat kvar. Näst julen var denna säkerligen en av årets mest omtyckta och efterlängta fester, för sentis är sedan vid 4 eller 5-tiden på eftermiddagen skulle arbetet upphöra, varefter ungdomen samlades på den sedvanliga lekplatsen, där midsommarsfesten eller "majstängens" som den här i byggen kallades.

- 3) Majstäng var benämning på midsommarsfesten men den är av två typer den äldsta var en stäng med en ^{toppen} ~~toppen~~ ^{toppen} ~~toppen~~ hela stängen med härlä

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R M. 9611:2.LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

var beklädd med tåg och blommor den bildade den kors-
formiga typen, den andra sortens majstång var en lång släng
löv och kransbeklädd, och svenska flaggan i toppen.

d) Samma släng användes år för år, den hämtades från
den stogs ägares mark och med hans tillåtelse och i flesta fall
stälde han sig så generös så han stänkte slängen till byn
som en gemensamhet, och togs det vackraste rakaste, och med
ensamlig längd, varande granträd.

e) Granen var det mest passliga lång och som granen blir.

f) Var och en by ville ha så lång släng som möjligt, men
ingen tavlan kommer jag ej till.

g) Granen sågades ned, kvistades skralades, trädet lastades
på två härror och forslades till platsen.

h) Pjörnen i gårdarna band kransar till slängen, av trädringor
bekläddes med boklöv och eklöv och inbatta blommor, såsom
pioner gammalstagsrosor m. f. r. fransarna band på slängen
med snören så de hängde vågrätt, och band så de största
hängde nederst, sedan doserades med mindre efter varandra

Så upps mot toppen ett avstånd från flaggan julafton hängde
den minsta kvern som: Under glada upptåg och livligt samspråk
skedde denna bekrensning.

9) Med starka och förfarna händer blev slängen uppses, och
vid uppsesningen gav de alla till ett hejarsop, som hörelse vida
ikring, och folk i byggen sade, nu seser de majstängen.
Sedan detta skett trädde dansen omkring denna, ändra
till fyra dagar. Man dansade dels ringdansar, dels och andra
danser till musik av någon närvarande byspeleman.

10) När löv och blommor var vissnade togs slängen med
och blommor och löv kom på skräphögen, men träringarne
som varit till pransbindningen sattes tillsammans med slängen
på en sedvantig plats till nästa års midsommar.

11) Stöd på detta område att själva majstänger, har aldrig förekom-
mit. Ett voro majstänger ej låta att själva för på en längd
av 10-15 m voro de ej låta att smygga i väg med.

12) Bruket av majstäng fortlevs än, vid dansbanor, och i
byar, är den seder fortfarande här i göinge.

- 13) Stads kyrkoherdens barn har ej visat något motstånd mot mid-
sommarfirandet, det var ju ungdommens fest från generationer,
och herrgårdarna tillställde majstäng på gården, spehån och
traktöring, till och med var de gårdar där på några timmar ständs-
skontorna rinner, och honoriteten trädde i dans med gårdens perso-
nal. Men de fröreligiösa fasade sig över ungdommens bynder
kallade dansen kring majstängen - för densen kring "guldbollen,"
men en del fröreligiösa betalar sårens adventisterna gillar varken
majstäng - eller julgran fixar inte ens jul.
- 14) I städerna för några år sedan bestes majstängar på
gårdarna, där husets folk soade sig.
- 15) Här på orten obekant, majstängen högs med prästades
till och med stathyllades knasterne, och förslades hem.
- 16) Det var mycket vanligt att taga hem och sätta björksädel
vid förstugutvisten, till och med gjorde de besäers av
björksädel, det var ett gammalt bruk från generationer
- 17) Midssommar var sommarens vackraste tid, då firades
den med lövning både ute och inom hus

- 18) Vid varje gård ses det en majstång, men en och annan gård hade en korsformig stång beklädd med ekbark flätad ikring stången och ikring tvärsåm och på dess ändar hängde då en kranse.
- 19) Majstången var ett gammalt traditionellt bruk som gått i generationer, midsommaren kunde inte värdigt firas utan midsommarsång, det drog de gärna dit om de än inte kunde svänga sig i dansens nya vivalar, så såg de och tänkte sig tillbaka på deras gångna ungdom, för de skulle ju ändå inte sova över hela midsommarnatten.